

Tiedotuslehti 1 2012

Vapautetut

Jyväskylän Katulähetys ry

Talvinen maisemakuva asumisyksikkö Etapin pihapiiristä.

Mihin joutuvat Jyväskylän väliinputoajat, kysy Nina Norring. s. 4-6.

Vuoden 2011 Katulähetystyöntekijä Auli Toikkanen s. 12-13.

Kalliomäen uusi työntekijä Anne Rantonen s. 14-15.

Osmo Pihlaja (1922 – 2012) muutti taivaan kotiin

Jyväskylän Katulähetyksen pitkäaikainen vaikuttaja, **Osmo Pihlaja**, muutti taivaan kotiin 20.1.2012 Kotkassa. Kuollessaan Osmo oli 89 -vuotias.

Osmo Pihlaja muutti Jyväskylään syksyllä 1955. Hän työskenteli tuolloin NMKY:n sihteerinä.

Sittemmin hän on toiminut Jyväskylän Kaupunkiseurakunnan pyhäkoulusihteerinä ja nuorisotyöntekijänä, Suomen Kristillisessä Liitossa, Jyväskylän kristillisissä eläkeläisissä ja Jyväskylän kaupungin raittiussihteerinä. Osmo vaikutus Katulähetyksessä neljän vuosikymmenen ajan on ollut monipuolinen. Hän ei ole vaikuttanut yhdistyksen johtokunnassa, mutta on ollut monin tavoin tärkeä henkilöahamo yhdistyksen tärkeissä vaiheissa, puheenjohtajana vuosikokouksissa ja huomattavien tapahtumien vastuuhenkilönä. Hänellä oli arvokkaita yhteyksiä.

Kirjallisesti lahjakkaana henkilönä Osmo on edistänyt ja ylläpitänyt yhdistyksen historiatietoisuutta. Hänen Katulähetyksen vaiheita käsittelevässä kronikassaan (1965) tulevat alkuvuosikymmenien merkittävät tapahtumat ja henkilöt esille hauska huumorin ryödittämänä. 1960-luvulla Osmo osallistui aktiivisesti katulähetyksen toimintaan, mistä rakentui vuosikymmenen loppua kohti merkittävä katulähetyksen muoto.

Osmo oli sovittelua henkilöahamo yhdistyksen vaiheissa, mutta tarvittaessa puhe oli myös ”suolainen”. Se kosketti Katulähetystä oli hänen mukaansa alkuaikoina pitkäjänteistä ja vaativaa. Hän totesi myöhemmin haastattelussa: ”Teimme työtä vakavalla mielellä ja se oli selvästi evankelioiva. Pitkän ja uskollisen työn tuloksena moni raitistui ja tuli ihan aidosti uskoon sekä liittyi seurakuntiin. Ja se on merkillinen asia, että vaikka he repsahivatkin juomaan välillä, niin he tulivat yhä uudelleen ja uudelleen takaisin”. Hän ymmärsi hyvin, mitä rakentava yhteistyö Jyväskylän kaupungin ja muiden yhteistyötahojen kanssa merkitsi. Hänellä oli avarakatseinen käsitys hengellisestä työstä ja kristittyjen yhteydestä.

Kronikassaan hän kuvaili alkuaikojen toimintaa: ”Kaikki seurakunnat oli yhtä mieltä, ymmärrettiin toisten kieltä. Edessä suuren työnäynä moni päätti, työhön veljen rinnalle nyt

käyn.” Osmo oli yhteyttä rakentava kantava voima yhdistyksessä. Yhdistyksen toiminnan uudistusvaiheessa 1980-luvun lopulla ja 1990-luvulla, hän asettui puolustamaan kehittämissuunnitelmia painottaen samalla hengellisen toiminnan vahvistamista. Kun yhdistyksen vuosikokouksessa (1986) esitettiin kriittisesti, että Veljeskoti oli muuttunut kaupungin sosiaalisesti laitokseksi ja siitä olisi luovuttava, Osmo vaati hengellisen työn terästämistä. Veljeskodista ei saanut luopua. Ostopalvelusopimukseen perustuvaa hyvää yhteistyötä kaupungin kanssa Osmo painotti myöhemmin. Vuonna 1995 hän katsoi, että juuri ostopalvelujärjestelmän vuoksi yhdistyksen tilanne oli niin hyvä kuin se oli. Muutamia vuosia aiemmin hän oli asettunut vahvasti tukemaan Takalaittoman yksikön rakentamista.

Ikimuistoinen tuokio vietettiin vuoden 1999 Katulähetyksen talvipäivillä Vesalassa, kun Osmo Pihlaja ja Jyväskylän Katulähetyksen silloinen puheenjohtaja, Sakari Pihlaja, isä ja poika, käyttivät peräkkäiset puheenvuorot lähes 300 katulähetyksen silmien edessä. Tuo hetki ei jättänyt ketään kylmäksi.

Rakastettavaa ja itsensä likoon laittanutta Osmoa jäivät kaipaamaan puoliso Inkeri, lapset ja lapsenlapset sekä lukuisa joukko ystäviä. Osmo työtä Katulähetyksessä jatkavat Sakari Pihlaja hallituksesta käsin, Sakarin vaimo Kati Takalaittoman vastaavana työntekijänä ja Marko, Sakarin ja Katin poika taloushallinnossa talousassistenttina.

Sakari Pihlaja on kuvaillut isäänsä sovitteluvaksi mieheksi, joka oli ulospäin suuntautuva järjestöihminen: ”Olen isälle kiitollinen koko elämästäni, niin kuin kaikki yhdeksän lasta ja kaksikymmentäkaksi lastenlasta ja neljätoista lastenlastenlasta. Surumme keskellä meillä on oikeasti ilo ja riemu siitä, että Isä on paremmassa paikassa kuin me täällä. Hän on juoksunsa juossut ja kilvoituksensa kilvoitellut. Isä lähti tästä maailmasta uskossa Vapahtajaamme Jeesukseen ja on varmasti nyt perillä Taivaan kodissa odottamassa meitä muita iankaikkiseen kotiin, missä vajavaisuus on loppunut ja täydellisyys alkanut.”

Markku Leinonen Taivaassa tavataan

Katulähetyksen talvipäivät Huittisissa 10 – 12.2.2012

Katulähetyksen valtakunnalliset talvipäivät järjestettiin tänä vuonna Länsi-Suomen Opistolla Huittisissa, maamme vanhimmassa suomenkielisessä kansanopistossa. Päivät onnistuivat järjestelyiltään erinomaisesti ja osanottajia oli runsaasti eri katulähetyksen renkaista Hangosta Rovaniemelle, Jyväskylästä 11 osanottajaa. Varsinaista ohjelmaa edelsi pähdeseminaari.

Jälleen yhdessä

Katulähetyksen talvipäivät käynnistyivät tänä vuonna vilpoisissa tunnelmissa. Aamulla mittari näytti paikon – 30 C. Pian saimme kokea lämpenevää ilmalaa. Pakkanen hellitti, kohta lämmitti sisäisestikin. Kirkkoherra **Simo Laitila** johdatteli päivien teemaan: Kristus teissä kirkkauden toivo (Kol 1. 27).

Tervetulo puheessaan kaupunginjohtaja **Jyrki Peltomaa** esitteli Huittisten nykypäivää ja historiaa. Kansakouluajat tulivat mieleen, kun hän kertoi Satakunnan laulun syntyneen tällä opistolla 100 vuotta sitten. Katulähetyksen esikuvan antoi Jeesus Nasaretiläinen. Hän meni sinne, missä ihmiset olivat ja elivät, myös syrjään jääneiden ihmisten luo.

Vankilanjohtaja **Marja Vakkala** kertoi vankilamaailman tilanteesta säästövelvoitteineen. Vankeinhoitolaki (2006) on hieno, mutta toteutuvatko tavoitteet. Katulähetyksen hallituksen puheenjohtaja, **Sinikka Vilen**, nosti esille yhdessä olemisen arvon ja työn päämäärän, jokaisen ihmisen asettamisen Jumalan eteen täysi-ikäisenä Kristuksen tuntemisessa (Kol 1: 28).

Minä olen koska sinä olet

Perjantai-iltana Kehittämiskeskus Tyyneleen johtaja, **Seppo Sulkko**, johdatteli osallisuuden ja arjessa jaksamisen kysymyksiin afrikkalaiseen elämänviisautteen tukeutuen. 'Ubuntu' eräissä afrikkalais-kielessä tarkoittaa tarkasti käännettynä 'minä olen, koska sinä olet'. Elämän jakaminen tekee meistä olemassa ole-

Katulähetyksen talvipäivät pidettiin tänä vuonna Huittisissa Länsi-Suomen opistolla.

van ihmisen. Tässä on myös pystysuora ulottuvuus: minä olen, koska Jumala on.

Tärkeää on dialogisuus. Ymmärränsä kutsua ihmisiä osaksi omaa elämäni ja toisaalta vastaanako, jos minua kutsutaan? Jeesus antoi esikuvan molemmista. Osallisuus tekee ihmisen, joka jaksaa elää. Olemassaolo tulee dialogin kautta. Merkityksellistä on se, mikä tapahtuu yhdelle ihmiselle.

Ryhmätyönä annoimme sisällöt hyvinvoinnin talolle täydentäen toinen toistemme ajatuksia. Loppuyhteenvedosta havaitsimme, että monta viisasta ajatusta kirjattiin hyvinvoinnin taloon, monta opittavaa asiaa matkan varrelle.

Toivoa on

Lauantaiaamuun johdatteli kappalainen **Anneli Salenius**. Ennen **Petri Thurenin**

pitämää lauantiaamuun raamattutuntia, Milka, lauloi laulun, Rakkaus on lahja Jumalan. Raamattutunnilla kysyttiin, vieläkö on toivoa. Kristitty ihminen on kuin metsästä uuteen ympäristöön siirretty puu, jota Jumala työstää. Jumala on kuin kuvanveistäjä, joka käyttää työvälineinä myös hankalia olosuhteita ja ihmisiä. Käsittely ei tunnu ihmisestä useinkaan miellyttävältä, mutta Jumala etsii meistä kauneutta ja totuutta, kuorii esiin itse-tuntemusta.

Jumalan rakkauden tuleen asetettua ihmistä voidaan verrata puuhun, joka on juuri heitetty liekkiin. Kosteaa, savuavaa ja ruman näköinen puu alkaa vasta jonkin ajan kuluttua palaa kirkkaasti. Ihminen on parempi suostua Jumalan työhön ja olla hiljaa, mikä vaatii luottamusta. Ju-

...jatkuu sivulla 9

Mihin joutuvat Jyväskylän väliinpuotoajat?

Erityistuetusta asumisesta moni on saanut uuden alun elämäänsä

Erityistuettu asuminen sai alkunsa Katulähetyksessä vuonna 2008. Siinä asukasta tuetaan ja opastetaan enemmän kuin normaalissa tuetussa asumisessa. Työntekijä tapaa asukkaan päivittäin. Erityistuen piiriin hakeutuu väliinpuotoajia, joita yhteiskunnan tukirakenteet eivät ole auttaneet. Monen asukkaan kohdalla tapahtui merkittävää kuntoutumista, kun työntekijä saattoi valvotussa ja yhteisöllisessä ympäristössä kohdata ja ohjata asukasta päivittäin.

Elämän perustaitojen oppiminen mahdollisti monen kohdalla itsenäiseen asumiseen siirtymisen. Se on tuonut isoja säästöjä kaupungille, kun kalliit laitospuorokaudet ovat vähentyneet. Niukuutta jaettaessa Jyväskylän kaupunki päätti vuoden 2011 lopussa erityistuetun asuminen rahoituksen. Moni on huolissaan Jyväskylän väliinpuotoajista. Nyt tehostetun tuen asumispalveluja suunnataan yhä enemmän ulkopaikkakuntalaisille.

Erilaisia asukkaita

Erityistuetun asumisen koordinoivana työntekijänä toimii **Nina Norring**. Hän kertoo asiakkaita olleen laidasta laitaan. On fyysisiä ja psyykkisiä sairauksia, Osa asukkaista tulee laitoksista, esim. vankilasta. Asiakkaat voivat soittaa myös suoraan saadakseen apua.

Nina etsii erilaisille ihmisille oikeat paikat yhdistyksen asumisyksiköistä. Hän käy myös vankiloissa ja tekee yhteistyötä Rikosseuraamusviraston (Risen) kanssa. Nina pitää huolta, että asiat pyörivät ja sopimukset ovat kunnossa.

Asiakkaista monet ovat viettäneet laitoksissa suuren osan elämästään. He tarvitsevat tukea. Tukea tarvitaan monista sivistä ja moniin ongelmiin.

Tuki räätälöidään

Jokaiselle erityistuen asukkaalle rä-

Erityistuetun asumisen koordinoivana työntekijänä toimii **Nina Norring**.

tälöidään henkilökohtainen tavoite. Mukana räätälöimässä asiakkaan lisäksi ovat yksikön työntekijät, erityistyöntekijät ja sosiaalityöntekijä. Siinä pohditaan yhdessä, millaista tukea ihminen tarvitsee. Yksilölliset tarpeet otetaan huomioon. Nina yrittää kasvattaa verkostoa ja palveluita asukkaan tarpeisiin.

Erityistuen asukasta pyritään tapaamaan joka päivä, jolloin arvioidaan, missä mennään. Monet heistä ovat

laitostuneita ihmisiä. Se tuon omat haasteensa työhön.

Yksikön työntekijän päivittäisen tapaamisen lisäksi Nina käy aika ajoin kyselemässä, missä mennään. Hän tapaa asukkaita ja on myös puhelinyhteydessä. Suhteen ylläpito on tärkeää. Asiakasrekisteriäkin voi hyödyntää seurannassa. Asumissopimukset tehdään yleensä kolmeksi kuukaudeksi kerrallaan, jonka jälkeen katsotaan jatkoa.

Päivittäinen lääkkeiden jako on monen kohdalla tärkeä asia. Yhdessä voidaan tehdä virastokäyntejä tai soitetaan Kelaan, sosiaalitoimeen ja muualle. Joskus on mentävä suoraan lääkärin luo. Yhdessä opetellaan käyntejä ja miten täytetään

viranomaisten lomakkeita, esim. asumistukipapereita.

Vapautuva vanki

Vankilan sosiaalityöstä, otetaan usein yhteyttä, kun vangin vapautuminen lähestyy. Silloin Nina lähtee vankilaan tekemään asiakkaan alustavan haastattelun. Sen perusteella rakentuu näkemys vangin elämänvaiheista ja elämäntilanteesta. Onko hän kiinnostunut erityistuen vaihtoehtoista ja voisiko ehkä sitoutua siihen. Asioita mietitään yhdessä.

Haastattelun jälkeen Nina pyrkii selvittämään tukiverkostoa ja mahdollista asuntoa. Miten vanki ehkä sopeutuu ja onko hän sitoutunut? Tämä voi halutesaan myös ottaa yhteyttä puhelimitse, jos on kysymyksiä.

Vapautumispäivänä Nina käy hake-massa vangin henkilökohtaisesti, ettei hän vain jää matkan varrelle. Niinkin on joskus käynyt. Näin vapautteen astuvalla ihmisellä on edes yksi tuttu kasvo vastassa. Monen elämästä omaiset ja ystävät ovat kaikonneet.

Luottamus ja hyväksyminen

Ninan mukaan jokaisella ihmisellä on oikeus elää tässä yhteiskunnassa ja kasvaa tasa-arvoisesti - ei hylättyinä. Meidän tehtävämme ei ole tuomita. - Nämä ihmiset ovat usein aika yksinäisiä. Joillekin heistä ollaan kuin oma perhe. Luottamus alkaa vahvistua ja ihminen saa uuden alun.

Hän tuntee, että on hyväksytty yhteiskuntaan. - Ihanaa, että pidät minää minänä, saattaa tällainen asiakas todeta. Hän saa kasvaa itsensä hyväksymisessä ja huomaa, että olemme kaikki täällä ihmisiä. Ihminen saa olla oma itsensä.

Luottamuksen syntyminen on vaativa asia. Luottamusta pyritään kasvattamaan. Työntekijän kanssa voi puhua, hänelle uskaltaa kertoa. Vapautunut vanki saattaa kokea, että olo on turvallinen ainoastaan vankilassa ja omassa sellissä. Moni onkin palannut pian takaisin. Uudestaan voi aina yrittää. - Välillä onnistutaan, välillä ei, kertoo Nina.

Suunnitelmallista tukea

Erityistuki tarkoittaa suunnitelmallista toimintaa. Asiakkaalle tehdään kuntoutussuunnitelma. Jokaisella on oma profiilinsa ja idea kuntoutumisen etenemisestä. Tavoitteena on, että kun erityistuen aika on ohi, ihmiselle jäisi jonkinlainen pysyvä tukiverkosto. Tukijakson aikana sitä pyritään rakentamaan.

Erityistuen tavoitteena on eteneminen asumisuralla, siirtyminen ensin tuettuun asumiseen, sitten pääseminen sosiaalisen isännöinnin piiriin ja lopulta ehkä itsenäinen asuminen. Usein joudutaan lähtemään liikkeelle aivan perustaidoista.

Arjen taitoja vauva-askelin

Nina vertaa erityistukea vauva-askeliin. Laitostuminen on vienyt monelta elämän perustaitojen hallinnan. On eletty vuosia tarkan ohjelman mukaan. Jotkut ovat asuneet laitoksissa nuoruudestaan lähtien ja elämä on noudattanut tarkkaa ohjelmaa. Jopa ovet on avattu.

- Voi sattua, että ihminen jää seisomaan oven eteen. Hän ei ymmärrä, että nyt avaan oven itse, menen ja tulen oman aikataulun mukaan. Tämä on vauva-askelin etenemistä, kertoo Nina

Erityistuessa opetellaan arjen taitoja, kaupassa käyntiä, bussilla liikkumista, ruoan laittoa, siivousta ja muuta tavallisessa elämässä tarvittavaa. Työskentely on erittäin tiivistä, mutta edistymisen myötä se helpottuu. Ihminen oppii itse huolehtimaan asioistaan, eikä tarvitse koko ajan neuvoa käsi kädessä. Tärkeäksi Nina on kokenut myös anteeksi antamisen ja saamisen opettamisen.

Rajojen vetäminen

Työntekijältä edellytetään tiukkuutta. Asiakas voi kiukutella sitä, miksi hän joutuu tekemään itse. Työntekijän täytyy vaatia, eikä tehdä asiakkaan puolesta.

Tärkeää on myös rajojen vetäminen. Asiakkaat tietävät, kun sanotaan ei. Säännöt ovat voimassa.

Mikäli asiakas ei halua sitoutua, tukisuhde katkaistaan.

Erityistuen asiakkaat ovat väliinpuoltaajia. Heillä voi olla päihdeongelma, paniikkihäiriö, jokin sairaus tai kehityshäiriö jne. eikä heitä oteta laitoksiin. Ilman lisätukea he eivät tule toimeen myöskään normaalissa tuetussa asumisessa.

Työtä arvostetaan

Parasta, mitä erityistuki antaa työntekijälle, on palaute. Ninan mielestä on ihana nähdä, kun ihmisen asiat ovat hyvin. - Se on parasta, kun asukas ottaa kaulasta kiinni, hän sanoo. Pitkänkin ajan päästä entinen asiakas voi tulla antamaan palautetta.

Myös yhteistyökumppaneilta, vankiloiden työntekijöiltä ja pastoreilta tulee hyvää palautetta, samoin Riselta ja myös asiakkaan lähiomaisilta. He ymmärtävät, että työ on tehty kunnolla ja he arvostavat sitä.

Erityistukea Salmirannassa:

Onnistumisen kokemukset ovat tärkeitä kuntoutumisessa

Edistymisen tavoite

Syksyllä 2009 yhdistyksen erityistuki keskitettiin Salmirannan yksikköön Kuokkalaan. Yksikön vastaava työntekijä, **Juha Konttinen**, kertoi erityistuessa olleiden määrän vaihdelleen viidestä seitsemään. Yhteensä näitä asukkaita ehti olla kymmeniä.

He tulivat eri puolilta, vankilasta, sairaalasta, muista laitoksista. Oma ryhmänsä ovat ikääntyneet päihdeongelmaiset. Kyse on koko yhteiskunnan tukiverkoston läpi

Salmirannan vastaava työntekijä Juha Konttinen näkee paljon hyvää erityistuessa asumisessa.

pudonneista. Suurin osa erityistuetun asiakkaista on voinut edetä elämässään, mutta noin kolmannes on palannut vanhoille jäljille.

Erityistuen tavoitteena oli, että sen piiriin tuleva asiakas edistyy johonkin tilanteeseen. Aloituspäiväkirjassa kirjattiin ylös tarkemmat raamit. Lähtökohtana oli päivittäinen kontakti asukkaan kanssa. Siinä yhteydessä tarkistettiin, missä mennään ja mikä on tilanne.

Onnistumisen kokemukset

Tukijakso oli kaksivaiheinen. Kartoitustavaiheen jälkeen paneuduttiin varsinaiseen ongelmaan. Joskus ensimmäinen tavoite oli todella matalalla, nimittäin se, että ihminen onnistuu pysymään vuoden loppuun asti hengissä. Siihenkään ei aina päästy.

Huomiota kiinnitettiin käytännön asioihin. Asiakkaita neuvottiin esim. siivoamisessa. Kun työ alkoi sujua, asukas saattoi kokea onnistumista oppimisestaan.

Samaten ruokailuun ja sen säännöllisyyteen kiinnitettiin huomiota. Edistymisen myötä asukkaat saivat luottamusta itseensä. Taitojen parantuessa siirtyminen normaalin tuen piiriin on voinut käydä mahdolliseksi.

Asiat tulivat kuntoon

Ihmisen ongelmat näkyvät usein siinä, että koti ajautuu huonoon kuntoon. Siellä ei viihdy. Asunnon katsominen antaa viestintä työntekijöille, missä mennään.

Monen erityistuen piirissä olleen kohdalla tapahtui edistymistä. Erään asiakkaan kohdalla lääkkeiden käytön epäsäännöllisyys oli johtanut isoihin ongelmiin. Erityistuen piirissä lääkkeiden käyttö palautui säännölliseksi. Sillä oli edullinen vaikutus. Psykkisen terveyden kohentuessa asiat alkoivat yksi kerrallaan tulla kuntoon. Elämä alkoi käynnistyä. Kuntoutumisen myötä asiakas saattoi tehdä itsenäisesti jopa sukulaisvierailun Suomen rajojen ulkopuolelle.

Kun vankilasta vapautuva joutuu sellaiseen kierteeseen, että aina uudelleen palaa vankilaan, on yhteiskunnassa jotain pielessä. Monella on sosiaalisten tilanteiden pelkoa. Seisotaan jokaisen oven edessä. On ihmisiä, jotka ovat olleet nuoruudes-

Salmirannan tuetun asumisen yksikössä moni on saanut tukea ja turvaa elämälleen sekä löytänyt uuden polun.

taan asti laitoksissa.

Tiedostamattomat ongelmat

Moniongelmaisuus asettaa omat haasteensa. Ihmisellä on saattanut olla vaikka lievä kehitysvamma, josta hän itsekään ei ole ollut tietoinen. Kartoitustavaiheessa on selvinnyt asiakkaan historiasta tärkeitä tietoja, jotka ovat auttaneet ymmärtämään hänen vaikeuksiaan.

Tukea on voitu suunnata siten, että ihminen on alkanut kokea onnistumista. Oman oppimisen havaitseminen on palkitsevaa ja se on rohkaissut ihmistä tarttumaan asioihin. On myös löytynyt selitys menneisyyden monille vaikeuksille.

Ihmisen tilanne ja arki eivät välttämättä paljastu edes omaisille. Iän myötä muisti on saattanut heikentyä ja elämää on hankaloittanut myös ”tissuttelu”. Ihminen on menettänyt asuntonsa. Yhteiskunnan tukirakenne ei ole voinut ohjata. Asumisen tuetussa ympäristössä ja ohjauksessa on paljastanut muistiongelman. Vasta se on mahdollistanut oikeanlaisen tuen ja tilanteen saamisen hallintaan.

Tunnevaihteluiden sietäminen

Ihmisen on opittava sietämään tunnevaihteluita. Kaikkien asioiden tasaaminen on väärä pyrkimys. Elämässä on vaikeita

aikoja. Ongelmien lähtökohta voi olla lapsuudessa, kun ei ole neuvottu eikä vaadittu. Koulussakaan ei ole juuri käytännön asioita.

Erityistuen merkitystä kuvaa se, että ihminen, joka ei ole aiemmin kyennyt pitämään omaa asuntoa, on oikein suunnatun tuen ansiosta onnistunut pitkäjänteisesti säilyttämään asuntonsa. Erityistuen jälkeisellä ”saattohoidolla” on varmistettu, että ihminen saa elämänsä pelaamaan uudessa ympäristössä.

Juhan mielestä erityistuki on hyvä malli. Tämä on havaittu eri puolilla. Vaikka rajoja joudutaan asettamaan, harvoin asiakkaat ovat myöhemmin olleet katkeria. Kaupungin erityistuetun asumisen päättyminen vuodenvaihteessa on johtanut siihen, että asukkaita Salmirantaan otetaan nyt tiukennetulla seulalla.

Erityistuetua asumista ei kuitenkaan ole lopetettu, vaan sitä tarjotaan nyt ulkopaikkakuntalaisille. Useat kunnat ovat sitä kyselleet, nyt aukeaa niillekin mahdollisuus lähettää asukkaitaan erityistuetun asumisen palveluiden piiriin.

Teksti: Markku Leinonen

Kuvat: Erkki Hänninen

Terttu Valkeinen palasi yhdistyksen hallitukseen

Paljon on tapahtunut **Terttu Valkeisen** elämässä sen jälkeen, kun hän kaksi vuotta sitten päätti työskentelynsä Katulähetyksen hallituksessa. Rungas vuosi sitten nukkui pois Tertun pitkäaikainen elämänkumppani Voitto, joka tunnettiin yhdistyksen ystävänä ja työntekijänä. Viisi lastenlasta pitää huolen siitä, että säpinää Tertun elämässä riittää.

Yhdistyksen syyskokouksessa joulukuussa hänet valittiin jälleen hallituksen jäseneksi. Jo sitä ennen Terttu oli oivaltanut, että jokin tarkoitus on.

Katulähetyksen työyhteyteen

Ensimmäisen kerran yhdistyksen hallitukseen Terttu valittiin jo vuonna 1996. Sitä ennen Katulähetyksen toiminta oli jo ehtinyt käydä tutuksi. Tärkeä tapahtuma oli Takalaittoman yksikön valmistuminen Kuokkalaan vuonna 1992.

Tuossa vaiheessa Valkeisten taulunkehystämö sijaitsi lähistöllä ja sinne löysi tiensä Jorma Soini. Niin alkoivat yhteydet vähitellen kehittyä ja Terttu vieraili Voiton kanssa usein Takalaittoman päiväkeskuksessa.

Terttu osallistui aktiivisesti vapaaehtoistyöhön. Varsin tunnetuksi tuli naistenryhmä Majakka, jonka tarkoituksena oli avata keskustelujen ja erilaisten tempausten avulla elämän väyliä päihdeongelmallisille naisille. Vuonna 1999 Majakka valittiin yhdeksi yhteisvastuukeräyksen kotimaan pääkohteista.

Ihminen ihmiselle

Terttu teki myös vankilatyötä ja vieraili kotipaikkalähettinä Hämeenlinnan naisvankilan päihdekuntoutusosastolla. Jyväskyläläisnaisia tuossa vankilassa oli viidestä kuuteen.

Työ oli osa Jyväskylän ev.lut. seurakunnan vankilatyötä, jonka rahoitukseen osallistui osittain myös Katulähetys. Vankien kotiutuessa heillä oli kotipaikkakunnallaan tuttu yhdyshenkilö. Se on arvokas asia.

Vankilatyö oli Tertun mielestä todella antoisaa ja mielenkiintoista. Tarvittiin

Katulähetyksen toimintaan Terttu tuli mukaan puolisona Voiton kanssa 20 vuotta sitten.

pitkäjänteisyyttä, sillä vankien luottamus on ansaittava. Vähitellen työntekijä saa tuntea, että vangit luottavat ja pystyy olemaan ihminen ihmiselle. Se on hyvin palkitsevaa. Vankilatyö on Tertun mielestä aivan oma maailmansa.

Raitistuminen ei ole itsestään selvää, sanoo Terttu. Keskeinen ajatus tässä työssä on hyväksyä nämä ihmiset ihmisinä.

- Olemme tasa-arvoisia, ei parempia eikä huonompia. Terttu viittaa Voiton sanoihin siitä, että elämä opettaa nöyrytymään ja vasta siinä ihmisestä tulee ihminen ja lähimmäisestä tärkeä.

Kentän ääntä kuunneltava

Hallituksen jäsenenä Terttu haluaa käydä yksiköissä ja tuoda yksiköiden kuulumiset hallitukseen. Työntekijöiden hyvinvointi ja heidän kuuntelemisensa on tärkeää. Myös asukkaiden ääntä on kuunneltava. On tiedettävä, mitä kentällä tapahtuu. Raha-asiat hoituvat kyllä omia raiteitaan.

- Toivoisin, että hallituksen jäsenenä minun päin oltaisiin yhteyksissä, niin työntekijät kuin asukkaatkin. Terttu haluaa olla käytettävissä molempiin suuntiin, myös siten, että työntekijöiltä ja yhdistyksen jäseniltä tulisi palautetta.

Yhdistyksen jäsenyys on Tertun mielestä nykyään vain kannatusjäsenyyttä.

Jäsenyyssasiaa tulisi miettiä. Jäsenille voitaisiin tarjota enemmän toimintaa.

Esimerkiksi A -killan jäsenet tekevät teatterimatkoja ja heillä on paljon toimintaa. Kun jäsenille tarjottaisiin jotakin vastaavaa, se edistäisi heidän osallistumistaan yhdistyksen muuhunkin toimintaan. Terttu kertoo tullessaan itsekkin vapaaehtoisena työhön mukaan.

Myönteisen näkeminen

Tertun oma raitistuminen tapahtui 14.7.1975. Samana päivänä raitistui Voittoakin. Vuosipäivä pidetään edelleen. – Minkä itse on saanut lahjaksi, haluaa antaa lahjaksi toisille. On saanut uuden mahdollisuuden.

Tertun mielestä hengellisyyden täytyy näkyä tässä työssä. Ilman johdatusta ei tästä selviäisi. Ei selviä eikä jaksaa. Yksin ei olla mitään. Yksinäisyyden Terttu sanoo kuitenkin olleen omalla kohdallaan puhdistavaa.

Asioilla on kaksi puolta. On nähtävä myös se myönteinen puoli. Vielä jokin aika sitten hän ei voinut kuvitella, että tulisi Katulähetykseen. Terttu sai kuitenkin oivalluksen, että on jokin tarkoitus.

– Minusta voi olla tuki. Voin auttaa jotakuta. Voin jakaa omaa kokemustani.

Markku Leinonen

Sirkku Chambers yhdistyksen varapuheenjohtajaksi

Jyväskylän Katulähetys ry:n syyskokouksessa 12.12. Cafe Agapeessa valittiin vuodeksi 2012-2013 yhdistyksen hallituksen varapuheenjohtajaksi **Sirkku Chambers**.

Hän on ammatiltaan kurssisihteeri, toimien miehensä Andy Chambersin sielunhoitojärjestössä ”Inheritance of The Nations”. Hänen tehtäviinsä kuuluu mm. tulkkausta ja sähköpostiviesteihin vastaamista. Sirkku toimii myös ryhmävetäjänä ”Elävät vedet” -kursseilla. Kurssija vastaan vuokrataan tiloja Katutason nuortentalossa. Kurssi kokoontuu kerran viikossa. Sirkulla on myös omia sielunhoitoasiakkaita.

Millaisia ajatuksia uusi luottamustehtäväsi sinussa herättää ?

No aika moninaisia mietteitä. Olen monessa mukana ja mietin pitkään, onko minulla aikaa olla mukana ja tehdä tätä täysin palkein, niin kuin pitäisi. Yritän tehdä hallituksessa niitä asioita, jotka kuuluvat omaan osaamisalueeseeni. Annan sen verran aikaa tälle luottamustehtävälle, kuin mitä pystyn. Erityisesti olen kiinnostunut panostamaan hengelliseen työhön ja ristiriitojen selvittämiseen. Kuuntelen työkseni ihmisiä, ja jos voin olla avuksi erityisesti työntekijöiden kuuntelemisen saralla, olen iloinen.

Varapuheenjohtajuudesta siteeraan tuttavaani, joka sanoi toiseen asiaan liittyen näin: ”Tunnen siinä asiassa suurta pienuutta.” :)

Mikä on ollut aiemmin suhteesi Katulähettykseen?

Olin työssä erityistuessa ja Salmirannassa vuodet 2008 ja 2009. Katulähetysaika oli hyvin mieleenpainuva ja erosi huomattavasti aiemmasta työ- ja elinpiiristäni. Tykkäsin siitä. Opin käytännöllisiä taitoja: ajamaan pakettiautoa ja laittamaan peräkärryn kiinni auton perään! (Älkää naurako - nämä olivat minulle uusia ja hyödyllisiä taitoja! Haastattelijaa ei naurata. Toim.

Sirkku Chambers tykkää katulähettyksen moninaisuudesta.

huom.)

Ja kun seurakunnassa nyt tulee ihmisiä rukouspalvelussa pyytämään esirukousta, tiedän tarkemmin, millaisista elämäntilanteista osa heistä tulee. En ole enää niin sinisilmäinen kuin ennen.

Tykkäsin Katulähettyksen moninaisuudesta. Tykkäsin Erkin reippaasta työtteestä ja tekemisen meiningistä ja vapaudesta tehdä monia asioita.

Miten koet hengellisyyden, erityisesti rukouksen merkityksen elämässäsi, työssäsi ja tehtävässäsi ?

Rukoilen nykyisin enemmän ihmisten puolesta kuin ennen. Kun ikää on tullut enemmän, tajuan, kuinka vähän monella puuhailullani olen saanut aikaan. On tosin rukouksen laita samoin. Aika vähän saan rukousvastauksia, tai ainakaan kovin nopeasti.

Tämä on minun kokemukseni. Mutta olen ymmärtänyt rukouksen niin, että rukous ensi sijassa muuttaa rukoilijaa. En kyllä oikein tykkää tästä! Minusta olisi hauskeempaa, jos rukoiltuani ihmisten puolesta he muuttuisivat simsalabim! :)

Tästä huolimatta haluan olla rukoilemas-

sa erityisesti Katulähettyksen asiakkaiden puolesta.

Miten koet Katulähettyksen yhteiskristillisyyden?

Se on minulle äärimmäisen tärkeää. Nautin kaikesta erilaisesta ja kärsin yhteen muottiin laittamisesta. Nautin kun erilaiset kristityt opettelevat elämään rauhassa toistensa kanssa ja rukoilemaan yhdessä.

Yhdessä rukoileminen tosin on erittäin vaikeata. Helposti joku kokee, että mun tyyliä ei hyväksytä ja että mä en kuulu joukkoon. Yhteinen rukous on niin vaikea laji, että sen äärellä voi tulla loukatuksi syvältä, vaikka kukaan ei tarkoittaisi loukata. Mutta tämän vuoden alusta olen käynyt Toikkasen Aulin vetämissä maanantaiaamun hartauksissa Kankitiellä Cantine Agapeessa ja iloinut siitä, että siellä käy paljon porukkaa ja ilmapiiri on hyvä.

Tässä luterilaisessa maassa minusta on erityisen hyvä, että uskonnolliset vähemmistötkin saavat äänensä kuuluville Katulähettyksessä. Katulähettyksessä työssä ollessani sain ortodoksiveli Seppo

Riikoselta lainaksi yhden vaikuttavimmista koskaan lukemistani kirjoista. Sen oli kirjoittanut Kreikan Athos-vuoren munkki Porphyrios. Ainakin kolme kirjan tapahtumista on edelleen vahvana mielessäni, vaikka lukemisesta on jo kolme vuotta. Nuo kolme tarinaa ovat sellaisia, että olisin luullut niiden tapahtuneen jossakin äärikarismaattisessa seurakunnassa. Mutta ei! Ne tapahtuivat munkille autiomaassa! Jumala ei tosiaan pitäydy meidän jaotteluissamme.

Ortodoksisuus on muutenkin siunannut minua: viime syksynä luin näyttelijä Hannu-Pekka Björkmanin koskettavan haastattelun. Siinä tämä ortodoksiksi kääntynyt näyttelijä sanoi minua järjestyneet sanat, jotka luin muille hallituksen jäsenille ensimmäisessä kokouksessamme tammikuussa:

“Olen alkanut rukoilla yleisön puolesta aina ennen esitystä, sen aikana ja jälkeen. Lähdän esitykseen polviltani ja palaan polvilleni sen jälkeen.” (näyttelijä Hannu-Pekka Björkman, Kotimaa-lehti 27.10.2011)

Näyttelijä näyttää tässä meille erinomaista esimerkkiä. Hallituksena meitä kutsutaan rukoilemaan ei vain itsemme ja toistemme ja asioiden ja päätösten puolesta, vaan ikään kuin yleisömmepuolesta: asiakkaittemme ja työntekijöittemme puolesta. Tätä haluan edistää.

Yhteiskristillisuus on suloista: jokaisessa kristillisessä ryhmässä on häivähdys taivasta jossakin kohdassa. Meidän tulee ottaa kaikesta se, mikä hyvä on, ja jättää niin omasta kuin muidenkin ryhmistä pois se, mikä ei edistä Jumalan Valtakuntaa.

Mielelläni käyn myös dialogia muita uskontoja ja ajattelutapoja edustavien ihmisten kanssa. “Me emme voi hallita totuutta, mutta onnellista on, jos totuus voi hallita meitä.”

Lisään tähän sopivan rohkaisun näin presidentinvaalien ja muiden kiistojen aikaan. Olen itse kärsimätön, ja minulla on kilvoiteltavaa siinä. Ehkä tämä lause puhuu muillekin:

“Ristiriitatilanteessa ei ole tärkeää se, kuka on oikeassa, vaan se kuka pystyy rakastamaan. (lause Jyväskylän kristillisen koulun Anu-opettajan luokan seinältä)

Teksti: Sirku Chambers ja Erkki Hänninen

Länsi-Suomen opisto mahdollisti upeat puitteet Katulähetyspäiville.

jatkoa sivulta 3.

malan rakkaus koetaan sydämessä. Siksi jaksamme.

Myös Raamatun uskonsankarit kokivat elämässään isoja epäonnistumisia, kaiken lopussa olemista. Mutta Jumala näytti heille uuden suunnan ja antoi uuden toivon. Hän puhdistaa meidätkin liioista versoista kuten puutarhuri viinipuun, että kantaisimme hedelmää.

Ei vankilan portit estä

Sanoin ja sävelin -tilaisuudessa kuulimme vahvoja todistuksia Jumalan työstä. Psalmiin 103 ja ensimmäisen Tessalonikalaiskirjeen (1 Ts 5: 18) sanoin saarnaaja **Veikko Rantanen** veti katulähetysväkeä iloitsemaan Jeesuksen sovitustyössä tapahtuneesta porttien murtumisesta: ”Kiittäkää joka tilassa”, silloinkin, kun elämämme täyttävät vaikeudet ja kärsimykset. Lauluyhtye Pasuunat vastasi tilaisuuden musiikista puhuttelevine sanoituksineen. ”Ei vankilan portit estä, jos toimin sydämeistä” ... ”Särkyneillä käsillä hän siunaa särkyvää”.

Kun ryhmää johtanut kitaristi, **Antero Forss**, kertoi pelastumisestaan huumeiden, rikosten ja laitosten maailmasta, oli vain ihmeteltävä Jumalan suuria töitä. 14 -vuotiaana Helsingin kaduille joutunut Forss kertoi koskettavasti, miten ihmisestä jää jäljelle vain kuori, kun hän menettää ihmisarvonsa ja itsetuntonsa. Elämästä tulee jokapäiväistä pakoa ja se tuo mukanaan syrjäytymisen. Rakasta lasta silloin, kun hän kaikkein vähiten

luulee sitä ansaitsevansa, kehotteli Forss, jonka sydämellä ovat syrjäytyneet lapset ja nuoret. Välillä on syytä palauttaa mieliin, mistä olemme pelastuneet.

Pienestä suurta

Vankiloiden maailmassa vuosikymmeniä työskennellyt diakonissa **Eila-Marja Törmä** kertoi vankeuden koskettavan vuosittain noin 8 000 – 10 000 lasta ja se on perheessä aina kriisi. Joskus se koetaan helpotuksena, mutta aina on tärkeää että perheenjäsenen vankeus otetaan puheeksi. Perheellä on iso merkitys vangin kuntoutustyössä. Tähän on herätty 10 viime vuoden aikana. Perhetyö tukee kuntoutusta Ransujen ja Vapsujen maailmassa.

”Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka hyvää sanomaa julistavat”, siteerasi pastori **Keijo Piit** paikkakuntien terveisten aluksi. Työ menee katulähetysrenkaissa eteenpäin, mutta myös vastoinkäymisistä ja vaikeuksista kuultiin. Vaasan terveisiin kuuluneet sanat rohkaisivat. Vähästä voi tulla paljon, pienestä suurta. Tärkeintä lienee, kuten ylistysryhmä lauloi, että ihminen on lähellä Jeesusta.

Hallituksen ja kentän vuoropuhelussa painottui seurakuntien ja katulähetysyhteistyö. **Erkki Arvajan** käyttämä puheenvuoro rohkaisi valppauteen viranomaissuuntaan. Jyväskylässä viranomaisen taloudellisesti epäedullinen päätös saatiin muuttamaan.

jatkuu sivulla 15

Millaiset tukityöllistämisenäkymät ovat Katulähetyksellä vuonna 2012?

Ovatko J. Kataisen hallitusohjelma ja tukityöllistämisen leikkuripäätökset törmäyskurssilla keskenään ?

Hallitusohjelmassa sanotaan mm. ”Eriarvoisuuden kasvu on vaara suomalaiselle yhteiskunnalle ja elämäntavalle. Hallitus toimii päättäväisesti hyvinvointiyhteiskunnan perusrakenteiden kehittämiseksi ja vahvistamiseksi Köyhyyttä eriarvoisuutta ja epätasa-arvoa vähennetään.

Perheiden hyvinvointia ja jokaisen yhteiskunnallista osallisuutta lisätään.” Ja: ”Työttömien, erityisesti nuorten ja pitkäaikaistyöttömien osallistumista koulutukseen, palkkatuettuun työhön ja muihin palveluihin lisätään niin, että työttömien aktiivointiaste ylittää 30 prosenttia.”

- Katulähetyksen on toiminut 66 vuotta, eikä ole aiemmin verotuksellisesti joutunut eriarvoiseen asemaan. Lähialueiden kunnat ovat nähneet Katulähetyksen työn auttavan syrjäytyneiden ihmisten tarpeita. EU-lainsäädännön myötä vuonna 2008 lähdettiin valtakunnallisilla toimenpiteillä toteuttamaan ja noudattamaan näitä EU-lainsäädännön asetuksia. Niiden perusteella myös katulähetyksen viisi eri toimintayksikköä joutui vuonna 2009 tämän EU-lainsäädännön alle, Aulis alanko luettelee.

- Päätös koski lähinnä pitkäaikaistyöttömien palkkatukityöllistämistä yhdistykselle vuonna 2010.

Vuoden 2011 puolella Verottajan tekemä uusi linjapäätös katulähetyksen verotuksellisuudesta ja yleishyödyllisestä toiminnasta katsottiin laaja-alaisesti myös EU-lainsäädännön alaiseksi liiketoiminnaksi. Siis katulähetyksen toimintaa verotetaan liiketoimintakäsitteen alla jatkossa.

Katulähetyksen toiminta muutettiin elinkeinotoiminnaksi

Myös paikallinen TE-toimisto teki oman linjapäätöksen verottajan linjauksen mukaan: ”Katulähetyksen toiminta katsotaan suurimmaksi osaksi elinkeinotoiminnaksi”. Kierrätyspuoli, joka on lailla toistaiseksi turvattu, poikkeaa vielä näistä

Aulis Alanko

soveltamisohjeista ja on siten liiketoimintakäsitteen ulkopuolella olevaa toimintaa.

Tämä EU:n lainsäädäntö ja paikallisen TE-toimiston tekemä linjapäätös loppuvuodesta 2011 ja astuen siten voimaan heti vuoden 2012 alusta vähentää jatkossa myönnettävien palkkatukien määrää 25 - 50% kuukaudessa.

- Syy-seuraus tästä oli, että Jyväskylän kaupungin työllistämisen ostopalvelujen kanssa käytyjen neuvottelujen tuloksena jouduimme leikkaamaan palkkatuella olevien ihmisten määrää vastaavasti kuudella (6) henkilötyövuodella. Rahallisesti panos oli luokkaa 80-125000 euroa vuositasolla.

- Nämä uudistukset ja leikkurit aiheuttivat myös lisää päänvaivaa, joten jouduimme jatkossa olemaan vielä tarkempia, millä palkkatukimuodolla voimme palkata henkilöitä eri yksiköihimme töihin. Jatkossa palkkatuella töihin tulevan tulee kuulua etupäässä EU-lainsäädännön ryhmäpoikkeusasetuksen alaisuuteen.

Näillä näkymin Katulähetyksen ei yritäkään lähteä muuttamaan tätä linjapäätöstä, että

emme joutuisi EU:n Deminimis -tukisäädännön alaisuuteen. Sen mukainen tuki olisi vain 66000 euroa/v. Sillä pystyisimme työllistämään vain 4-6 henkilötyövuoden verran. Lähtötilanteen tukityöllistämiseen vaikuttaa olennaisesti, että alkaneelta vuodelta 2012 on kuusi (6) henkilötyövuotta leikattu. Näin vaikuttaa ”leikkuri”!

Sekä liiketoimintalinjaus että vuoden 2012 alusta tulleet uudet palkkatukilinjaukset, valtakunnallisesti ja paikallisesti, vaikuttavat jatkossa olennaisesti niin pitkäaikaistyöttömien, maahanmuuttajien, työvoiman palvelukeskuksen asiakkaiden, Nuorten työpajassa toimiviin nuoriin ja oppisopimusopiskelijoiden tukiin.

Nämä kaikki muuttuivat. Kestoja leikattiin, ja myös päiväkohtaisesti myönnettyjä tukioikeuksia leikattiin. Alle 25-vuotiaita nuoria emme ehkä voi jatkossa palkata palkkatuella töihin siinä määrin kuin aikaisempina vuosina, koska työnantajan omavastuuosuus nousi heti vuoden alusta. Tulevaisuuteen nähden myös oppisopimusopiskelijoiden kohdalla jouduimme

Auttaminen onkin yritystoimintaa

TE-toimisto
leikkasi
Jyväskylän
Katulähetysen

Ministeri tutkii työllistäjät

Kolmas sektori: Työministeri Lauri Ihalaisen mitta tuli täyteen. Nyt ongelmakohtat etsitään ja päätösten tulkinvaraisuutta kavennetaan.

IRJA OJALA
Vilja Aho

Kolmannen sektorin mahdollisuudet työllistää lisääntyvät työllistämällä etelä- ja pohjoisella. Työministeri Lauri Ihalainen (s) uskoo, että palvelusektorin kasvattaminen on tärkeää. Ihalainen lupaa, että koko kolmannen sektorin rooli vahvistuu työllistävien yritysten kasvun myötä.

Tämä on eräs paljon esitetty, yhdenmukaisesti ja epäilijä näkökulma. Ihalainen uskoo, että on tärkeää tehdä laajempia tutkimuksia. Ne ovat tärkeä osa jatkossa päätöksiä eri puolilla maata. Ihalainen uskoo, että on tärkeää tehdä laajempia tutkimuksia. Ne ovat tärkeä osa jatkossa päätöksiä eri puolilla maata. Ihalainen uskoo, että on tärkeää tehdä laajempia tutkimuksia. Ne ovat tärkeä osa jatkossa päätöksiä eri puolilla maata.

Helmikuun lehtiotsikoita.

harkitsemaan, onko tulevaisuudessa lainkaan oppisopimuksella ammattiin valmistumismahdollisuutta ja millä saamme katettua leikkurin aiheuttaman vajauksen?

Vaikeasti työllistettävillä on muutoksista huolimatta edelleen tuo pitkäaikaistyöttömyystuki (eli yli 500 päivää työttöminä olleille). Nuorten työpajatuki poistui, samoin alle 25-vuotiaille myönnettävää palkkatukioikeutta muutettiin huononevassa merkityksessä. Jatkossa voisi kysyä, kannattako alle 25-vuotiaita työllistää, kun tuli tämä ”leikkuri”. Alle 25-vuotiaat ammattitutkinnon suorittaneet saattavat uudistuksen puitteissa kuulua Denminimis -tuen piiriin. näitä henkilöitä ei kannata (tuki) työllistää, jos asianomaisella on esimerkiksi työttömyyttä vain alle kuusi kuukautta.

Vaikka tekemämme työ on turvattu myös Kataisen hallitusohjelmassa, niin leikkurit ovat samalla leikanneet mahdollisuuksia rahallisesti toimia edellisvuosien tasolla. Lisään tämä uudistus teettää paljon enemmän töitä jatkossa tukiviidakon ja byrokratian parissa. Hallitusohjelma sanoo turvaavansa työllisyyden, mutta EU-lainsäädäntö byrokratioineen vaikeuttaa asiakkaiden sisään saantia meille ja heidän työllistymistään. Näillä ”leikkureilla” vaikeutetaan toimintaamme työllistää, ja samalla ehkäistä ihmisten syrjäytymistä!

Hallitusohjelma sanoo yhteiskuntatatakuusta: ”Toteutetaan nuorten yhteiskuntatakuu niin, että jokaiselle alle 25-vuo-

tialle nuorelle ja alle 30-vuotiaalle vastavalmistuneelle tarjotaan työ-, harjoittelu-, opiskelu-, työpaja- tai kuntoutuspaikka viimeistään kolmen kuukauden kuluessa työttömäksi joutumisesta. ja: ”...Selvitetään uusia toimia nuorten työelämään kiinnittymisen parantamiseksi yhdistämällä työtä ja koulutusta. Edistetään sellaisia ammatillisen koulutuksen toimintamalleja, jotka tukevat tätä tavoitetta ja nopeaa työllistymistä.” Kuuluuko Jyväskylä ympäristökuntineen yhteiskuntatatakuukokeilun piiriin jatkossa ja jos kuuluu miksi näillä ikävillä toiminoilla vaarannetaan välityömarkkinoiden olemassa oloa olla mukana myös tuossa toiminnassa ?

Yhteiskuntatatakuujärjestelmä

Yhteiskuntatatakuujärjestelmä astuu voimaan laillisesti vuonna 2013 ja kokeilussa mukana olevat kunnat julkistetaan toukokuussa 2012.

Työ- ja elinkeinoministeriö kommentoi hallitusohjelman työllisyyskohtia tiedotteessa Työllisyysmäärärahojen käytön suuntaaminen” näin: ”Työllisyysmäärärahojen käytön suunnittelussa tulee ottaa huomioon hallitusohjelmaan kirjattu kuntakokeilu, joka käynnistyy syyskuussa 2012. Kuntakokeiluun on varattu erillismäärärahaa viisi miljoonaa euroa vuodelle 2012 ja 20 miljoonaa euroa hallituskauden myöhemmillä

vuosille. -----...Kuntakokeilun suunnittelu käynnistyy kunnissa keuhällä 2012. Kuntakokeiluun valittavat kunnat ovat tiedossa toukokuussa 2012.” -----”Hallitusohjelmassa mainitaan työpankkikokeilun laajentaminen valtakunnalliseksi. Työpankkien toimintamalliin kuuluu palkkatuella olevien edelleen sijoittaminen yrityksiin. Toimintamallin laajentamisen näkökulmasta on tärkeää, että työpankeilla on mahdollisuus palkkatukeen.”

Välityömarkkinoiden turvaamisesta hallitusohjelma sanoo: ”Kolmannen sektorin toimintaedellytykset turvataan, jotta voidaan parantaa kaikkien vaikeimmin työllistyvien pysyvää työllistymistä avoimilla työmarkkinoilla ja parantaa heidän elämänhallintaansa.

Yhdistyksillä ja säätiöillä on oma tärkeä roolinsa työllistymisen edistämässä. Työllisyysmäärärahoja välityömarkkinoille suunnattaessa tulee kiinnittää huomiota rakennetyöttömyyden alentamislinjauksissa mainittuihin seikkoihin, joilla pyritään parantamaan vaikuttavuutta kehittämällä yhteistyötä välityömarkkinatoimijoiden kanssa. Välityömarkkinatoimijoiden kanssa tulee keskustella työllisyysmäärärahojen käyttösunnitelmista, jotta em. toimijat voivat suunnitella toimintaansa siten, ettei palkkatuetussa työssä olevien volyymissa tapahdu kalenterivuoden aikana suuria muutoksia.”

jatkuu sivulla 13

Pienin askelin suurella sydämellä

Joulukuun työntekijäkokouksessa äänestettiin Vuoden 2011 katulähetystyöntekijä -tittelistä. Valituksi tuli Suunta ylös -yksilövalmennusprojektin projektipäällikkö, **Auli Toikkanen**.

- Ilahduttava huomionsoitus, toteaa Auli valinnastaan. Onhan se semmoinen hyvä tapa huomioida ihmistä ja hänen työtään.

Tämänlaatuinen valinta ei ollut Aulille ensimmäinen. Työskennellessään kouluttajana Helsingin Aikuiskoulutuskeskuksessa 90-luvun lopulla hänet palkittiin innostamisesta ja työyhteisön hyvinvoinnista huolehtimisesta.

Vuoden aikana on yhdistyksen työvalmennuksessa tapahtunut huomattavaa edistymistä. Suunta ylös -projekti on kääntänyt Katulähetystyön työvalmennuksen nousuun. Osallistujia valmennustoimenpiteisiin on ollut runsaasti, ja työllistämisen jatkopolut ovat alkaneet toteutua. Mitä tekijöitä Auli näkee hyvän tuloksen taustalla?

Jokaisella ihmisellä on mahdollisuus

Jokainen ihminen, joka tulee vastaan, on mahdollisuus. Ei ole toivottomia tapauksia, kuvailee Auli yksilövalmennusprosessin lähtökohtia. Hyvä valmentaja on innostunut ja vastaanottavainen, ei luokittele ihmisiä vaan uskoo heidän mahdollisuuksiinsa. Hän ottaa vastaan ihmisen sellaisena kuin hän on. On tapahtunut niinkin, että viranomaisten toivottomaksi luokittelemalle ihmiselle on löytynyt tätä kautta mahdollisuus.

Työvalmennuksessa olevien ihmisten vaikeudet ovat moninaiset, mutta tiettyjä asiakasryhmiä on havaittavissa. Joillakin on selkeästi fyysisen toimintakyvyn rajoite, esim. selkävaiva, osalla taas päihteyttä ja mielenterveyteen liittyviä ongelmia. Masennus on yleistä. Oma ryhmänsä ovat ikääntyneet, joilla koulut ovat jääneet käymättä ja ammatti hank-

- Ilahduttava huomionsoitus, toteaa Auli Toikkanen valinnastaan.

kimatta. Takana voi olla pitkäkin työura sekalaisissa töissä.

Luottamus

Valmennusprosessin onnistumisessa on olennaista, että saa ihmisen luottamuksen. Tavataan säännöllisesti. Ihminen avautuu ja kokee, että hänestä välitetään - että on tärkeää, mitä hänelle kuuluu ja että halutaan oikeasti auttaa.

Auli kertoo, että tietyllä tavalla ihmisten kanssa ystäväystyy. Yksilövalmennuksessa valmentaja on tukihenkilö, joka innostaa ja sparraa. Työhön voi sisältyä terapeutisiakin aineksia.

Kuulluksi tuleminen

Yksilövalmennus on tärkeää siksi, että työvalmentajilla ei ole aikaa paneutua riittävästi esimerkiksi valmennettavien

jatkopolkuihin tai heidän tilanteeseensa laajemmin. Heidän aikansa menee varsinaiseen työhön ohjaamiseen. Tukea, sparraajia ja innostajia tarvitaan.

Ykkösjuttu on kuitenkin elämänhallinta, jota pyritään tukemaan. Auli kertoo olevansa jopa liiankin innokas puskemaan ihmisiä eteenpäin. Joskus pelkkä keskustelukin on riittävä. ”Auttaa, kun saa jutella”, saattaa valmennettava todeta. Ihminen tulee kuulluksi. On olemassa joku, jonka kanssa voi jakaa huolensa. Valmennettavan kuunteleminen on tärkeää. Kuulluksi tuleminen on ihmisen perustarve.

Hyvä työyhteisö

Hyvien kokemusten ja menestyksen taustalla on myös hyvä työyhteisö. Katulähetystyön työyhteisö on Aulin mielestä ollut ihan mahtava, saa olla oma itsensä,

saa panna omat lahjansa peliin ja olla innovatiivinen. On kuitenkin itse rajattava, mihin lähtee mukaan.

– Minulla on ihanat työkaverit, Kaisi ja Usko, antaa Auli tunnustusta.

Auli pitää tärkeänä, että työvalmennuksen runko oli jo olemassa, kun hän tuli Katulähetykseen. Ongelmana oli vain toteuttaminen. Siinä Aulia on auttanut myös aiempi työkokemus.

Laajat tiedot

– Olen ohjannut kouluttajan työssä opiskelijoita, tehnyt HOPS:eja ja ohjannut työssäoppimisjakson. Kaksi vuotta meni projektipäällikkönä Sosiaali- ja terveysministeriön projektissa, jossa tutkittiin mahdollisuuksia yhdistää kolmen kunnan, Kivijärven, Kyyjärven ja Karstulan sosiaalitoimet. Siinä tuli kokemusta koko sosiaalitoimesta, myös päihde- ja mielen-terveyspuolesta.

Kun ihmisiä ohjataan palveluiden piiriin, laajoista tiedoista on hyötyä. On tiedettävä, mistä saa sopivaa ohjausta ja apua esim. taloudenpitoon, asumiseen ja päihdeongelmiin liittyvissä asioissa.

Vahvuudekseen Auli sanoo henkilön opintielle ohjaamisen. Vuonna 1994 hän valmistui maisteriksi Helsingin yliopis-

tosta pääaineenaan aikuiskasvatustiede, lisäksi tulevat ammattiaineiden opettajan (1996), näyttötutkintomestarin (2000) sekä lastentarhanopettajan (1987) pätevyudet. Muitakin koulutuksia on takana ja opintoja esim. musiikkiterapiassa ja päihdetyössä.

Rakkauden silmälasit

– Koin tuloni Katulähetykseen kutsumuksena, Jumalan ja ihmisten palvelemisena. Haluan olla Jumalan johdatuksessa ja käytössä. Jumala on johdattanut tähän. Kun itse on saanut Jumalalta niin paljon, haluaa antaa myös toisille. Ennen Katulähetykseen tuloa Auli sai sanan, että hänen paikkansa on varjossa elävien ihmisten luona. Rukouksena on, että voisi kohdata ja nähdä ihmiset rakkauden silmälaseilla.

Hengellinen puoli on Katulähetyksessä tärkeä, ilman sitä hän tuskin olisi tänne tullut. Maanantiaamun yhteiset rukoukset ovat olleet voiman lähde.

– Saamme käydä Jumalan voimassa. Hengellinen toiminta muutenkin on sydämen asia, veri vetää hengelliselle puolelle. Auli on mukana myös pullakirkkotyössä ja Illoissa särkyneille. Hän haluaisi myös täydentää opintojaan sielunhoitoterapian suuntaan.

Markku Leinonen

Vuoden Katulähetystyöntekijät:

- 2000 Vastaava työntekijä** EKO-Center Usko Hintikka
- 2001 Projektityöntekijä** Kyösti Florin
- 2002 Työnjohtaja** Aulis Alanko
- 2003 Päihdetyöntekijä** Ari Kitinoja
- 2004 Vastaava työntekijä** Seppo Riikonen
- 2005 Vastaava työntekijä** Hanna-Riikka Alasippola
- 2006 Kierrätystyöntekijä** Irene Hämäläinen
- 2007 Vastaava työntekijä** Pirjo Kukkola
- 2008 Projektipäällikkö** Helena Konttinen
- 2009 Vastaava työntekijä** Ville-Veikko Lampinen
- 2010 Projektipäällikkö** Ari Valkeinen
- 2011 Projektipäällikkö** Auli Toikkanen

Aulis Alanko ...

Miten koet nykyisen työsi Katulähetyksellä ?

Hyvinä puolina Katulähetyksellä koen, että työni on itsenäistä. Saan tehdä omia pitkälti omia linjapäätöksiä. Työni on monipuolista ja haasteellista. Opiskelu tapahtuu työn ohella. Luen myös kotona! Katulähetyksen koko toiminta on varsin laajaa. Periaatteessa ”kehdosta hautaan”. Työ koskee perheitä, syrjäytyneiden auttamista, asuttamista, riittävä toimeentuloa. Työ on lähimmäisen auttamista.

Tämä työ on kasvattanut. Auttanut ajamaan vähäosaisten asiaa, aina eduskuntaa myöten. Haasteellista on mm. se, että lainsäädäntö on ollut usein kriittinen työhön yrittävää ihmistä kohtaan. Osittain auttaa asiaa poliittinen tuki Olen puhunut ”poikkihallinnollisuudesta”. Siinä viedään asioita eteenpäin, mutta

ilman politikointia, vaan kohdaten ”face to face” ihmisiä. Laaja ”repertuaari” mahdollistaa haasteet, voidaksesi lähteä ihmisen asiaa ajamaan!

Kehittämisen varaa olisi, että yhteiskunta turvaisi rahallisesti, henkisesti ja fyysisesti Katulähetyksen koko toiminnan, koska tämä on erittäin tärkeää työtä syrjäytymisuhan alaisten ihmisten auttamiseksi!

Tärkeää olisi, etteivät systeemit muuttuisi joka vuosi. Olisi laillisesti ja asetuksin turvattu laaja, monipuolinen toiminta. Vuositasolla asuttamiseen, ja kaikkeen muuhun toimintaan annamme mahdollisuuden yli kuudellesadalle ihmiselle!

Tulevaisuuden visioita työssäsi ?

Visiona on jatkojalostaa katulähetyksen palveluja. Työvoimapolitiittiset toimenpiteet, rekrytointi, ym. vie reilusti ”100%” työajan. Kierrätyspuolelle ei riitä aikaa!

Vuonna 2011 Jyväskylän Katulähetyksen oli valtakunnallisesti suuruusluokassa seitsemäntenä 670:stä rekisteröidyistä yhdistyksistä. Tulevaisuuden uhkakuvia ovat mm. leikkurit, jotka ovat ristiriidassa hallitusohjelman tavoitteiden kanssa. Tässä ”rytinässä” tulee paljon työttömiä!

Liiketoiminta-käsite heijastaa yritysmaailmaan. Mutta kuka yrittäjä lähtisi tälle osa-alueelle? Verohuojennuspäätös ei poista yleishyödyllisen yhdistyksen liiketoiminta-käsitettä! Vuonna 2011 oli 200 kyselijää eri osa-alueilla. Katulähetyksen toiminta on edelleen arvostettua. Kouluille ja opistoille yhteistyö Katulähetyksen kanssa mahdollistaa työelämään tutustumisen, Riselle Yhdyskuntapalvelun suorittamisen tai koe- tai vapausrangaisuksen loppuosan suorittamisen. Näistä palveluista Katulähetyksen ei peri erillistä maksua.

Erkki Hänninen

Hyväksyvä ilmapiiri voi parantaa

Anne Rantonen valittiin joulukuussa päihdeohjaajaksi yhdistyksen Kalliomäen yksikköön.

Myllyjärven ja Takalaittoman yksiköistä Annella on päihdetyön kokemusta jo 1990-luvulta. Vuodesta 2004 hän on työskennellyt ohjaajana Sallaajärven palvelukodilla. Millaisin mieltein Anne on aloittanut työt Katulähetyksessä?

Lapsuusmuistoja

Anne syntyi, kasvoi ja kävi koulunsa Torniossa. Kuusilapsinen perhe asui vaatimatottomassa mökissä ja Annen lapsuusmuistoja sävyttävät sodassa kätensä menettäneen isän alkoholismi ja köyhyys.

Alkoholismi toi kotiin monenlaisia ongelmia ja lapset joutuivat näkemään väkivaltaa. Selvinä päivinä isä oli mukava. Anne muistaa isän mm. korjanneen yhdellä kädellään hänen polkupyöränsä. Äidiltään Anne oppi jotain rukouksen merkityksestä. Kun kotimökki joutui myyntiuhan alle, voitti äiti lotosta. Perhe saattoi hankkia uuden oman talon.

Koulussa Anne sai kokea kovia ja oli koulukiusattu. Toiset oppilaat nimittelivät häntä. Myös opettaja saattoi repiä poskesta ja tukasta, muistelee Anne.

- En voinut puolustautua, olin ihan hiljaa.

Jumala alkoi cheyttää

1980-luvun alussa Anne työskenteli eräässä tukholmalaisessa sairaalassa. Siellä hoidettiin vanhuksia ja Anne näki kuolevia ihmisiä. Elämän tarkoitus mietitytti. Yö- ja tanssielämän pyörteistä hän oli löytänyt vain sydänsuruja.

Vuonna 1981 Anne tuli uskoon. Silloin käynnistyi paraneminen. Jumala alkoi cheyttää. Ennen uskoontuloa Anne oli sulkeutunut ja kärsi paniikkihäiriöstä. Se oli vaivannut jo kouluajoista asti tuoden ongelmia ja ahdistuneisuutta elämään. – En uskonut itseäni.

Seuraavana vuonna Anne meni naimisiin. Tukholmassa syntyi kaksi lasta, Jani ja Kimmo, ja kun perhe muutti takaisin Suomeen, syntyi tytär Virve.

Tärkeää päihdetyössä on välittäminen, Anne Rantonen toteaa.

Hyväksyvä ilmapiiri

Uskoon tultuaan Anne pääsi mukaan solutoimintaryhmään, jossa oli hyväksyvä ilmapiiri. Hyväksynnän kokemuksella oli parantava vaikutus. Aiemmin niin sulkeutunut nuori nainen alkoi saada uutta rohkeutta. - Sain uskon itseäni, että minä pieni ihminen osaan ja voin. Tuli myös sana: ”Kristus sinussa pystyy”.

Todistaessaan Torniossa uskostaan, Anne koki, että voima meni läpi. – Pidin pitkän puheen. Äiti tuli uskoon, samoin veli.

Katulähetys kuntouttaa

Anne haluaa olla työssä, jossa kuntoutetaan. Hän hämmästytti tultuaan Kalliomäkeen, kun sai kohdata ihmisiä, joiden oli aiemmin nähnyt makaavan lähinnä ”tsompeina”. Nyt nuo samat ihmiset olivat aktiivisia ja kykenivät työntekoon. Asukkaiden hyväntuulisuus puhuttelee. Katulähetys kuntouttaa, sanoo Anne.

Täällä välitetään asukkaista, on hyvä ilmapiiri, halataan ja opiskelijoita koh-

dellaan hyvin. Anne on aistinnut saman hyväksyvän ilmapiirin kuin nuoruuden solutoimintaryhmässään. Se on parantava ilmapiiri. Työntekijöitä myös koulutetaan.

- Ihmisten ongelmia ja sairauksia ei vähätellä. Annen mielestä moni saisi ottaa mallia Katulähetyksestä siinä, miten kuntoutetaan. Tärkeää päihdetyössä on välittäminen ja tekeminen. Masentunutta auttaa keskusteleminen ja arvostaminen. Myös liikunnalla, jota Anne itsekin harrastaa, on tärkeä merkitys.

Rukouksessa on voimaa

Annen mukaan vain Jumala voi cheyttää ihmisen terveeksi. Häneen voi saada yhteyden. – Minulle on tärkeää Pyhän Hengen toiminta ja armolahjat. Uskovien pitäisi kertoa ihmisille enemmän Jeesuksesta.

Jumala voi auttaa ja rukouksiin vastata. Kerran taloudellisesti tiukassa tilanteessa eräs ihminen oli nähnyt unen ja saanut sanan: Vie 2000 € Annelle. Se oli siinä tilanteessa iso apu. Vuosien kuluessa Jumala on sallinut monia rukousvastauksia, johdatuksia ja profeetallisia sanoja.

jatkuu seur. sivulla

Mahdollisuus uudistua

Sanan ja rukouksen illassa kappalainen Rauno Herranen toi Raamatun sanan pohjalta esille Jumalan ajatusten suunnan ihmistä kohtaan. Jumala haluaa ihmiselle hyvää. Meissä on Jumalan käden jälki. Ihmisen on hyvä muistaa, että hän on ihme. Illan antia elävöitti lauluryhmä **Mysli**, jonka vauhdikkaisiin esityksiin tempauduttiin mukaan.

Kappalainen **Jyrki Smolander** kertoi Jeesuksen kirkkaudesta, jota voimme katsoa tänäänkin ja säteillä hänen valoaan. Jeesus on kuollut puolestamme ja hän voi antaa toivon. Elämä muuttuu. Joka päivä on mahdollisuus uudistua ja aloittaa alusta. Veikko Rantanen kehotteli jälleen kiitokseen ja kertoi vihollisen pakenevan veren sanomaa. Jeesus on Herra. Hän on toivon tie, rakkauden tie, ihana tie. Olemme kaikki samalla tasolla ja keskinäinen rakkaus on tärkeää.

Pyhän läsnäolo kosketti

Talvipäivien hengellistä antia on vaikea tyhjentävästi pukea sanoiksi. Aamu- ja iltahartaudet, puheenvuorot ja musiikkiesitykset, kaikki rakensi ravitsevaa kokonaisuutta. **Elisa Kisamaa** työtovereineen onnistui erinomaisesti. Sunnuntaina juhla huipentui päätösjumalanpalvelukseen Huittisten kauniissa Pyhän Katariinan harmaakivikirkossa. Juhlallista ristisaattoa johti Katulähetysliiton hallituksen puheenjohtaja, Sinikka Vilen.

Seitsemän uutta katulähetystyöntekijää siunattiin tehtäviinsä. Pyhän läsnäolo kos-

Ehtoollisjumalanpalvelusta vietettiin Pyhän Katariinan harmaakivikirkossa.

ketti, kun siunattavat polvistuivat siunattaviksi. Kristuksen kirkastumista esittävä suuri alttaritaulu sopi hienosti päivien teemaan. Saarnassaan kirkkoherra Simo Laitila valotti katulähetystyötä kasvamisen

näkökulmasta. Sinapinsiemenkin on pieni ja kasvaa hitaasti, mutta siitä tulee suuri puu. Se lohduttaa meitä.

Markku Leinonen

Anne Rantonen....

- Jos vain tajuttaisiin, että on joku, joka kuulee, kertoo Anne. Uskonelämä on jännittävää ja rikasta. Jeesukseen voi saada läheisen yhteyden. Kun rukoilee enemmän, oppii tuntemaan Jumalaa. Hän on kärsivien ihmisten Jumala.

Rukouksessa on voimaa. Anne on nähnyt jo menehtymässä olevien ihmisten paranevan. Mutta myös lääketieteen apu on kallisarvoista. – Rukous ja lääketiede yhdessä, sanoo Anne.

Jeesus puolusti heikkoja

Elämässä koetut vaikeudet ovat autta- neet kuuntelemaan ihmisten hätää. - Olen voinut olla enemmän läsnä oleva ihminen. Anne arvostaa sielunhoitoa. - Joskus ihmetyttää ihmisten kovuus. Asian voi sanoa näitisti, vaikka sanookin mielipiteensä. Jeesus puolusti heikkoja.

Anne pitää nuorten solua kerran kuussa, mukana on myös heikompia ja yksinäisiä

nuoria. Arjen rukousten ja evankelioinnin lisäksi hän laulaa lauluryhmässä ja toimii rukouspalvelijana seurakunnassa.

Annella on luontainen kyky vuorovai- kutukseen ja kontaktiin. Myös Kalliomäen hengelliseen työhön Anne on tarttunut rohkeasti, pitänyt pullakirkon ja aamun- avauksen. Osallistuminen hengellisiin tilai- suuksiin on sekin kuntoutusta. Tärkeintä Annen mielestä on kuitenkin, että ihminen pysähtyy ja tulee uskoon.

Markku Leinonen

Kantakaa
toistenne
kuormia, ja niin
te täytätte
Kristuksen lain.
(Gal. 6:2)

PULLAKIRKOT

Ensiaskel, Kankitie 9
sunnuntaisin klo 11.30
Takalaiton
sunnuntaisin klo 13.30
Salmiranta ja
Nurmela
tiistaisin klo 18

**Jyväskylän
Katulähetys ry**

Kankitie 10
40320 Jyväskylä
0400-642442

[www.jyvaskylan-
katulahetys.fi](http://www.jyvaskylan-katulahetys.fi)

TERVETULO A ALFA-KURSSILLE!

Paikka: KALLIOMÄEN ASUMISYKSIKKÖ
Aika: 7.3.2012 klo 17.30-20

Illan sisältö: Klo 17.30 Ruokailu, musiikkia, alustus ja ryhmätyöskentely

Mikä Alfa on?

Alfa-kurssi on mahdollisuus tutustua kristilliseen uskoon. Alfassa ei pingoteta. Alfassa on ystävällinen ja hauska ilmapiiri.

Jokaisen Alfa-tapaamisen alussa syödään yhdessä. Alfa on mahdollisuus kuunnella, oppia, keskustella ja tehdä löytöjä. Voit kysyä mitä tahansa.

Alfa-kurssin alustuksissa käsitellään mm.seuraavia aiheita:

Kuka Jeesus on? Miten ja miksi rukoilisin? Ketä varten Alfa on?

Alfa on kaikkia varten, mutta se on tarkoitettu erityisesti niille, jotka haluavat tutustua syvemmin kristinuskoon, ovat vasta äskettäin löytäneet uskon, eivät ole tottuneet käymään kirkossa, haluavat virkistää tietojaan kristinuskosta.

Ilm. Sirkka-Liisalle Kalliomäkeen

Järjestäjinä Jyväskylän Katulähetys ja Jyväskylän Vapaa seurakunta

Ilta särkyneille

sielunhoidolliset teemaillat keväällä 2012

Illat lauantaisin 10.3., 28.4. ja 12.5.

klo 18. Pelastusarmeijan tiloissa

Puhuu: Pirkko Muhonen Savonlinnasta (paitsi 14.1., jolloin todistuskokous)

Musiikkia, todistuksia, rukouspalvelu, pullakahvit.

Olet lämpimästi tervetullut

Järjestää Jyväskylän Katulähetys ry/ Ruokapankki Jokapäiväinen Leipä

Jyväskylän
KATULÄHETYS

Vapautetut

Toimitus

Erkki Arvaja, Markku Leinonen,

Seppo Riikonen ja Erkki Hänninen

Kankitie 10, 40320 Jyväskylä

puh. 0400-642 442

www.jklkl.fi

Seuraava tiedotuslehti

2/2012 ilmestyy

15. päivänä toukokuuta.

Aineistot lehteen 30.4.2012
mennessä, Kankitie 10, 40320

Jyväskylä tai

erkki.arvaja@kolumbus.fi

markku.leinonen@jklkl.fi